

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/38/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114210193
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2114210193.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudcov: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Martin Holič, v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, Bratislava, zastúpený splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Pribinova 25, P.O.BOX 41, Bratislava, proti žalovanej: J. J., nar. XX.XX.XXXX, U. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, občianske združenie, IČO: 42 362 962, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, zastúpený advokátom: JUDr. Patrik Podhorský, Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie sumy 1.273,14 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu a združenia proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 11C 92/2014-63 zo dňa 1. decembra 2015 vo výroku V., takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku V. m e n í tak, že združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

II. Žalobcovi sa právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie výrokom I. platobný rozkaz Okresného súdu Trnava č.k. 11C 92/2014-21 zo dňa 26.11.2014 zrušil. Výrokom II. odporkyni (žalovanej) uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi (žalobcovi) sumu 269,29 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 269,29 eur od 15.12.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom III. vo zvyšku súd návrh zamietol. Výrokom IV. odporkyni (žalovanej) právo na náhradu trov konania nepriznal a napokon výrokom V. navrhovateľovi (žalobcovi) uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 80,77 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie v napadnutej časti odôvodnil právne citáciou § 142 ods. 2, § 151 ods. 1, § 149 ods. 1, § 93 ods. 4, § 24 O.s.p., § 47 ods. 2, 3 Ústavy Slovenskej republiky a vecne tým, že navrhovateľovi bola zo sumy 1.273,14 eura s príslušenstvom priznaná suma 269,29 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech navrhovateľa 21% a hrubý úspech odporkyne 79%, a teda konečný čistý úspech odporkyne je 58% (79 - 21), čo v konečnom dôsledku znamená právo odporkyne na náhradu účelne vynaložených trov celého konania práve takýmto percentom. Nakoľko si však úspešnejšia odporkyňa právo na náhradu trov konania neuplatnila, ani jej v konaní žiadne trovy nevznikli, súd jej právo na náhradu trov konania vo výroku IV. nepriznal.

O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval v konaní na strane úspešnejšej odporkyne, rozhodol súd tak, že vedľajšiemu účastníkovi priznal voči neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania v sume 80,77 eura.

Súd preskúmal vyúčtovanie trov konania, v zákonnej lehote predloženej právny zástupcom vedľajšieho účastníka, a uznal ako účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia v nasledovnej výške:

- odmena advokáta za 2 úkony právnej služby á 61,41 eura (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 06.08.2015) podľa § 10 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z.; t.j. 122,82 eura,
- režijné paušály pri úkonoch právnej služby: 1x 8,04 eura (s poukazom na 1SprV/654/2014 došlo k prevzatiu právneho zastúpenia v roku 2014), 1x 8,39 eura, podľa § 16 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z.; t.j. 16,43 eura,
celkom vo výške 139,25 eura.

Vzhľadom na čiastočný čistý úspech odporkyne v rozsahu 58 % priznal súd vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania v sume 80,77 eura (58 % zo 139,25 eura).

Súd neuznal ako účelne vynaložené náklady na odmenu za úkon právnej služby „účasť na pojednávaní dňa 01.12.2015“, režijný paušál k nemu, ani cestovné náhrady a náhradu za stratu času, nakoľko uvedený úkon právnej služby nepovažoval za účelný. Vedľajší účastník vystupuje na strane odporcov v mnohých veciach prebiehajúcich na tunajšom súde, a preto mu (tak ako je to súdu známe z jeho úradnej činnosti) musí byť známe, že navrhovateľ z tohto konania, ani jeho právny zástupca, sa na pojednávaní zásadne nedostavujú a svoju neprítomnosť ospravedlňujú. V takom prípade má súd za to, že vedľajšiemu účastníkovi musí byť zrejmé, že účasť právneho zástupcu na pojednávaní bude celkom neúčelná, nakoľko nemôže nastať situácia, že by musel vedľajší účastník v zastúpení advokátom reagovať na prípadný prednes právneho zástupcu navrhovateľa, nakoľko tento sa s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou na pojednávanie nedostaví. Ak sa potom právny zástupca vedľajšieho účastníka na takomto pojednávaní zúčastní, keď sa zároveň pri prednese úplne pridrží písomne podaného vyjadrenia, vyjadří sa len všeobecne bez argumentácie platnej pre konkrétny prejednávany prípad, nemôže súd inak, ako považovať účasť právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na pojednávaní za celkom neúčelnú a smerujúcu iba k navýšeniu trov právneho zastúpenia. Za neúčelné potom súd považoval nielen odmenu, ale aj režijný paušál, náhradu za stratu času a cestovné náhrady (tu s poukazom i na skutočnosť, že právny zástupca vedľajšieho účastníka nie je vlastníkom ani držiteľom motorového vozidla, s ktorým mal cestu vykonať).

Pokiaľ ide o samotné právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, súd je toho názoru, že nárok vedľajšieho účastníka je oprávnený, nakoľko v konaní podporoval odporkyňu a vystupoval na strane odporkyne, ktorej právo na náhradu trov konania vzniklo, nakoľko bola v konaní úspešnejšia. Zároveň súd považoval trovy právneho zastúpenia vzniknuté vedľajšiemu účastníkovi (a síce tie, ktoré boli súdom uznané), za účelne vynaložené trovy, keď vedľajší účastník, tak ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má nesporne právo dať sa v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí, a ktorým môže byť aj advokát, a to bez ohľadu na to, za akým účelom vedľajší účastník vznikol a či sú v jeho radoch zastúpené osoby s právnickým vzdelaním, a to s poukazom na už vyššie citované ustanovenia § 93 ods. 4 OSP, § 24 OSP, ako aj ustanovenie § 47 ods. 2 a 3 ÚSR. Zároveň išlo o účelne poskytnuté 2 úkony právnej služby, keď išlo jednoznačne o úkony smerujúce k ochrane práv odporkyne, a síce prevzatie právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka a vyjadrenie vo veci samej s argumentáciou vzťahujúcou sa na prejednávany prípad, ku ktorej je potrebná odborná spôsobilosť advokáta.

3. Proti tomuto rozsudku podalo odvolanie združenie a to výlučne proti výroku V. z dôvodu, že rozsudok v tejto časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd nesprávne právne posúdil vec tým, že nepriznal vedľajšiemu účastníkovi úkon právnej služby - účasť na pojednávaní, cestovné náhrady a stratu času a to napriek tomu, že žalovaný bol v konaní úspešný, čistý úspech predstavoval 58% a to aj vzhľadom na poukázanie podstatných skutočností vedľajším účastníkom na strane žalovaného. Vedľajší účastník na strane žalovaného na pojednávaní dňa 01.12.2015 a vo vyjadrení zo dňa 06.08.2015 poukázal na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní, zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako aj na to, že dohoda o výške úrokov alebo odmeny za poskytnutie úveru sa prieči dobrým mravom a preto je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Vedľajší účastník poukázal na vady kontraktáčného procesu. Účasť vedľajšieho účastníka na pojednávaní 01.12.2015 bola opodstatnená, úkony boli účelne vynaložené a preto žiada uhradiť trovy konania. Vo vzťahu k účelnosti trov poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 6MCdo 5/2013. Účastníka nie je možné sankcionovať tým, že mu nebude priznaná náhrada nákladov v zodpovedajúcej výške odmeny advokáta s tým, že sa mohol v konaní brániť. Súd nepriznal úkon právnej služby a to účasť na pojednávaní, cestovné náhrady a stratu času napriek tomu, že vedľajší účastník trovy na bránenie práva žalovaného účelne vynaložil. V tejto súvislosti poukázal na § 93 ods. 4 O.s.p., ktorý výslovne ustanovuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník a je zrejmé, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná aj náhrada trov resp. aj trov právneho zastúpenia. Poukázal na článok 47 ods. 2, 3 Ústavy Slovenskej republiky. K trovám konania sa vyjadril aj Ústavný súd v Náleze z 15. októbra 2014 spis. zn. III. ÚS 457/2014. Vo vzťahu k účelnosti úkonov uviedol, že

žalobca uplatňuje dlhodobu neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, úroky sú v rozpore s dobrými mravmi a sú neprimerane vysoké ako aj premlčané pohľadávky. Účasť vedľajšieho účastníka na nariadenom pojednávaní jasne preukazuje konkrétnu znalosť veci a účelnú obranu žalovaného. Má za to, že právne argumenty vedľajšieho účastníka boli opodstatnené, všetky úkony boli účelne vynaložené a v danom prípade patrí náhrada trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby. Opodstatnenosť trov právneho zastúpenia potvrdzuje aj judikatúra. Poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov. Navrhuje preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti V. zmenil tak, že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy prvostupňového konania vo výške 171,19 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Patrika Podhorského.

4. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie aj žalobca a to len proti výroku o povinnosti žalobcu uhradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia. Súd v odôvodnení rozsudku sa vyjadruje k významu vstupu vedľajšieho účastníka, avšak neuvádza žiaden dôvod na vysvetlenie toho prečo vedľajší účastník, ktorý zo zákona je považovaný za personálne odborne vybaveného, má nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za úkony, ktoré má urobiť sám. Poukázal na uznesenie Krajského súdu Košice č. k. 5C 958/2014 ako aj na uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica spis. zn. 17Co 91/2012. Vedľajší účastník na strane žalovaného sa deklaruje ako subjekt na ochranu spotrebiteľa a práve vďaka tomu právna úprava priznáva osobitné postavenie spomedzi subjektov rovnakej právnej ochrany. Dôvodil uznesením Najvyššieho súdu spis. zn. 6MCdo 5/2013. Súd nezákonne priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania aj preto, že tento subjekt ani nemá procesné postavenie vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník vstúpil do konania spôsobom, keď o žalovanom má informácie získané iba od sudu. Pre nespornosť tejto argumentácie poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR R 62/2014. Zákon s účinnosťou od 01.01.2015 stanovil požiadavku preukázania súhlasu už spolu s oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka. Vzhľadom na to rozhodnutie o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka je nedôvodné a nezákonné, na základe týchto skutočností a v súlade s odvolacími dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 písm. a), k § 221 ods. 1 písm. f), písm. h) O.s.p., § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p. navrhuje, aby odvolací súd napadnutý výrok zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná náhradu trov právneho zastúpenia.

5. K doručeným odvolaniam vyjadrenia podané neboli.

6. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), účinného od 01.07.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že obe odvolania proti rozsudku boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenými osobami (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolania majú zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie združenia je nedôvodné a odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho je namieste rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť.

8. V konaní do 30.06.2016 vystupovalo ako vedľajší účastník na strane žalovanej združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV (ďalej aj „združenie“), a to podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p. Ako už bolo konštatované, odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. CSP, účinného od 01.07.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Vzhľadom na to, že predošlý inštitút vedľajšieho účastníctva upravený v O.s.p. bol nahradený inštitútom intervencie, ktorý je upravený v ust. § 81 a nasl. CSP, pričom združenie, už nespĺňa zákonné podmienky na to, aby v konaní mohlo vystupovať ako intervenient, nakoľko na jeho strane nie je daný právny záujem na výsledku konania, s účinnosťou od 01.07.2016 ex lege sa už predmetného konania nezúčastňuje, a to bez toho, aby bolo potrebné o tom rozhodovať. Takéto občianske združenie môže zastupovať žalovaného spotrebiteľa už len na základe udeleného splnomocnenia v zmysle § 291 ods. 1 CSP alebo môže v konaní vystupovať ako osobitný

subjekt za splnenia podmienok v zmysle § 95 ods. 1 CSP (nevyhnutný je súhlas žalovaného), čo v predmetnom konaní splnené nebolo.

9. Bolo však potrebné rozhodnúť o trovách konania, ktoré združeniu vznikli do 30.06.2016, a to o trovách prvoinštančného konania na základe podaného odvolania žalobcu a združenia.

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobcu bolo v prvom rade posúdiť, či súd prvej inštancie správne preskúmanou časťou rozsudku zaviazal žalobcu na zaplatenie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej, a to trov právneho zastúpenia.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 11.06.2010 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8100030408, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej revolvingový úver vo výške 720,00 eur pri ročnej úrokovej sadzbe úveru 70,02 % a ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 76,21 %. Žalovaná sa zaviazala splácať úver v mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 38,58 eur splatných 14. dňa v mesiaci, pri počte splátok 42. Žalovanej bola titulom úveru vrátane revolvingu vyplatená suma 616,51 eur, keď žalovaná z poskytnutého úveru zaplatila žalobcovi sumu 347,22 eur. Nakoľko bola žalovaná s úhradou splátky v omeškaní viac ako tri mesiace, žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť úveru listom zo dňa 27.06.2011, s tým že k zosplateniu malo prísť po uplynutí 15 dní od doručenia oznámenia. Doručenie ani odoslanie oznámenia preukázané nebolo.

12. Už právoplatnou (odvolaním nenapadnutou) časťou preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie bol platobný rozkaz Okresného súdu Trnava č.k. 11C 92/2014-21 zo dňa 26.11.2014 zrušený (výrok I.), odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 269,29 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 269,29 eur od 15.12.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II), vo zvyšku súd návrh zamietol (výrok III). Žalovaná bola v konaní úspešnejšia, čistý úspech predstavoval 58% a tak právo na náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. vzniklo úspešnejšej žalovanej a do 30.06.2016 na jej strane vystupujúcemu vedľajšiemu účastníkovi, avšak len tých trov, ktoré boli účelne vynaložené.

13. Pri vyriešení otázky účelnosti vzniknutých trov konania bolo nevyhnutné prihliadnúť na rozsah právnej pomoci, ktorý poskytol vedľajší účastník prostredníctvom svojho advokáta v prospech žalovanej. V prvom rade je potrebné prihliadnúť na to, že vedľajší účastník dobrovoľne vstúpil do konania, pričom žalovanú predtým nekontaktoval. Vedľajší účastník iba oznámil svoj vstup do konania a následne podal písomné vyjadrenie zo dňa 6.8.2015, v ktorom vzniesol námietku premlčania. Vzhľadom na cieľ na úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva a preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia vedľajší účastník vôbec nepreukázal a nezdôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Odvolací súd má preto za to, že takýto paušálny vstup vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní a udelenie plnej moci advokátovi nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež to nemôže byť ani prejavom hospodárnosti jeho konania. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľa, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní (súd má namysli napríklad to, že ani raz nebol v kontakte so žalovaným, v prospech ktorého chce vystupovať a hájiť jeho záujmy), do ktorého vstupuje, vyčísluje aj náhradu trov právneho zastúpenia.

14. Odôvodnené právne zastupovanie môže byť na mieste len v mimoriadne obtiažnych právnych veciach, v opačnom prípade ide o zneužívanie zákona, podporne odkazujúc na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 MCdo 9/2013 a sp. zn. 6 MCdo 5/2013. Trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovených advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej - ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. júna 2014, sp. zn. 6 MCdo 9/2013).

15. Odvolací súd preto uzatvára, že trovy vedľajšieho účastníka vynaložené na právne služby, ktoré mali smerovať k ochrane oprávnených záujmov spotrebiteľa, v danom prípade neboli účelne vynaložené a preto s poukazom na súdom prvej inštancie správne aplikované ust. § 142 ods. 2 O.s.p. nevzniklo

vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov voči žalobcovi. Závery súdu prvej inštancie v napadnutej časti preskúmaného rozsudku, keď vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby v rozsahu 58% vzhľadom na čiastočný úspech žalovanej, preto z pohľadu odvolacieho súdu nie sú správne.

16. Vzhľadom na uvedené závery o tom, že združeniu je dôvodné nepriznať náhradu trov konania, potom logicky odvolacie argumenty združenia sú nedôvodnými bez potreby ďalšieho ďalšieho zdôvodnenia.

17. Odvolací súd potom rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti v zmysle § 388 CSP zmenil tak, že združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV náhradu trov konania nepriznal.

18. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, a preto jemu zásadne v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 396 CSP. vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, odvolací súd preto dospel k záveru, že je dôvodné mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznať.

19. Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).